

Synspunkt at gaa imod dette Forslag. Man maa komme med et Forslag til en Ordning, som gør mere, som gaar videre end den Ordning, vi har, hvis Hovedskavank er den, at den giver den danske Vælgerbefolkning det Indtryk, at vi virkelig har en moderne Felthær, der er i Stand til at løse feltmæssige Opgaver. Men dette er en Illusion, et Bedrag overfor Befolkningen, som det burde være den konservative Politik's Opgave at lade Venstre være ene om at have Ansvaret for.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Det Lovforslag, som her foreligger til endelig Afgørelse, er jo ligegyldende med det, som blev fremsat i Efteraaret, og det er derfor ganske forstaaeligt, at en Del af de Udtalelser, der er fremsat her, maatte blive Gentagelser.

Der er et Punkt, jeg bliver nødt til først at omtale, og som er omtalt af tre af de ærede Talere fra Modstandernes Side, nemlig Gesandternes Indberetninger og mine Udtalelser derom.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ret i, at jeg mange Gange er blevet interviewet baade af den danske og den udenlandske Presse om Afrustningsspørgsmaalet, mange Gange, og aldrig nogen Sinde har jeg taget Afstand eller været nødt til at tage Afstand fra de Ord, der blev lagt mig i Munden, fordi jeg har haft med loyale Journalister at gøre, og fordi jeg bagefter har forvissat mig om Stillingen. Een eneste Gang kommer der et Interview, hvorom jeg straks erklærer, at det ikke er et Interview, jeg vedkender mig ikke Indholdet. Jeg gættede det her i Salen. Læg nu Mærke til, at derefter bliver dette Interview Hovedgrundlaget for de ærede Medlemmer, Hr. Pürschels og Hr. Holger Andersens Angreb paa mig. Det er et Bevis paa, hvor læns man er for virkelige Argumenter. Det er ikke eneste Gang, jeg er blevet interviewet, det er ikke eneste Gang, jeg har udtalt mig om Forslaget. Jeg har udtalt mig om Forslaget ved Hundreder af Møder, og i Interviews Gang paa Gang, men har aldrig taget Afstand fra Referaterne. Denne eneste Gang, hvor jeg gør det, benyttes dette Interview som Grundlag for Angreb paa mig. Jeg vil da gerne have dette understreget, som jeg nu gentager: at jeg ikke har udtalt det om Gesandterne, som der her er Tale om. Men jeg vil gerne samtidig sige, at jeg vilde ønske, det var muligt for Udenrigsministeren at faa skaffet Mulighed for, at Gesandternes Indberetninger kunde blive offentlig tilgængelige, de Indberetninger, her er Tale om. Saa vilde

man opdage, hvordan de misbruges her Dag, efter at de har været tilgængelige for Udvalget, hvordan de misbruges, og hvordan man stiller Spørgsmaal saa snedigt op, at man ved, at hvis der svares paa dem, kan der lægges andet ind i dem end det, de virkelig handler om. Jeg har aldrig en eneste Gang benyttet mig af Gesandternes Indberetninger som Argument for Afrustningsforslaget, aldrig, det er de Konservative, der begyndte med at tale om disse Indberetninger, det er ikke fra vor Side, der er begyndt. Der er derimod tidligere gjort Brug af Indberetninger fra Gesandterne. Da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i 1909 mødte med sine Forsvarslove, kom han med en Erklæring om, at han havde skiftet Standpunkt, havde ladet sig paavirke af Gesandternes Indberetninger til at kræve fremskudte, forberedte Stillinger, og erklærede, at i disse Indberetninger havde han paa den høje Plads, hvorpaa han stod, set, hvad andre ikke kunde se. Da vi spurgte, om det ikke var muligt at faa lidt at vide derom, naar de var saa betydende, at Statschefen skiftede Standpunkt, sagde han: Nej, de er af en saa intim og fortrolig Art, at det er ganske umuligt, sely under fortrolige Former at lade Udvalget se dem. Og hvad sagde de Konservative? De sagde selvfølgelig: Det er de skammelige Socialdemokrater, der vil gøre Brud paa Hemmeligheden. Da var det Ministerchefen, der, da Regeringsforslaget blev fremsat, benyttede Gesandternes Indberetning som Argument for, at han havde skiftet Standpunkt. Men han vægrede sig ved at lade os se dem, vi skulde stole paa hans Ord uden at kunne forvise os om Rigtigheden deraf. Jeg har aldrig brugt denne Metode, men i en Artikel, som jeg straks tog Afstand fra, lægges der mig Ord i Munden, jeg ikke vedkender mig, og den benyttes nu af Modstanderne til at angribe mig paa. Netop det, at jeg saa tidt har udtalt mig, udtalt mig i Møder Gang paa Gang, netop det, synes jeg, maatte være tilstrækkeligt, hvis virkelig Forslaget er saa daarligt, som de Herrer gerne vil give det Udseende af.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at der var Uro i Europa, og at det derfor var et uheldigt Tidspunkt at vedtage dette Forslag. Jeg indrømmer, at Forholdene i Europa er urolige, men jeg peger tillige paa dette: Da vi i 1922 første Gang stillede vort Afrustningsforslag, og da vi i 1924 mødte frem med det her, var da Forholdene mere afklarede, end de er i Dag? Nej, tværtimod. Det ærede Medlem talte om, at Tyskland stod foran Optagelse i Folkeforbundet, at